

לפרשת שמות – תשע"ג

מנהיגות אמיתית

בוזי בלום

פרשת השבוע, מספרת לנו אודות סבלות עם ישראל במצרים, עבודתם בפרך, הולדת משה ובחירתו למנהיג שיושיע את עם ישראל ויוציאו ממצרים.

ניתן היה לחשוב שמשה נבחר לתפקיד החשוב כיוון שגדל בבית פרעה, ומשום כך כביכול זכה לכישורים וקשרים שיכלו לעזור לו יותר להצליח במשימה.

בנוסף, טרם שה' נגלה למשה בסנה, הוכיח משה את ייחודו במספר פעמיים וניתן היה לסבור כי אולי אלו הסיבות שבגללן הוא נבחר לתפקיד: פעם ראשונה כאשר הציל יהודי מפני איש מצרי ופעם אחרת כשהפריד בין שני יהודים נצים ופעם נוספת כאשר משה הציל את בנות יתרו מפני הרועים שבאו לגרשן.

אלא, שבשמות רבה (ב:ב) מבואר, כי הסיבה המרכזית לכך שמשה נבחר היא עובדת היותו רועה צאן והאופן שהוא רעה את הצאן:

"אף משה לא בחנו הקדוש ברוך הוא אלא בצאן אמרו רבותינו כשהיה משה רבינו עליו השלום רועה צאנו של יתרו במדבר ברח ממנו גדי ורץ אחריו עד שהגיע לחסית כיון שהגיע לחסית נזדמנה לו בריכה של מים ועמד הגדי לשתות כיון שהגיע משה אצלו אמר 'אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני צמא עיף אתה' הרכיבו על כתיפו והיה מהלך אמר הקדוש ברוך הוא יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם כך חייך אתה תרעה צאני ישראל "

מדרש יפה זה, מספר לנו כי רחמיו של משה על גדי אחד מתוך הצאן כולו וסחיבתו על כתפיו, גרמו לקדוש ברוך הוא להבין כי משה ראוי לתפקיד. כי כאשר משה ינהיג את עם ישראל במדבר הוא לא יעשה זאת רק מתוך המטרה העיקרית של לצאת ממצרים ולהגיע לארץ ישראל. הקב"ה הבין כי משה רבינו יעשה זאת מתוך ראיית טובת הכלל והפרט. הקב"ה ראה שמשה יוציא את עם ישראל מארץ מצרים, יוליך את העם במדבר ארבעים שנה ויביאם לארץ ישראל, גם מתוך דאגה ליחיד, לשוליים ותשומת לב לכל אדם ואדם.